

FINANSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 31/2002 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om statliga affärsverk

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 1 oktober 2002 en proposition med förslag till lag om statliga affärsverk (RP 161/2002 rd) till finansutskottet för beredning.

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets förvaltnings- och granskningsdelegation.

Sakkunniga

Förvaltnings- och granskningsdelegationen har hört

- regeringsråd Miliza Vasiljeff, finansministeriet
- överinspektör Vesa Koivunen, Statens revisionsverk
- regeringsråd Matti Setälä, jord- och skogsbruksministeriet

- ekonomidirektör Marja Heikkinen-Jarnola, kommunikationsministeriet
- generaldirektör Eero Karjaluo, Vägförvaltningen
- direktör Erkki Pitkänen och jurist Petteri Nissilä, Luftfartsverket
- chefsjurist Jorma Karttunen, Forststyrelsen
- generaldirektör Aulis Kohvakka och juridisk chef Arja Virtanen, Senat-fastigheter
- verkställande direktör Heikki Koivisto och chefsjurist Petri Ruisaho, Vägverket
- förhandlingschef Kauko Passi, Löntagarorganisationen Pardia rf, samtidigt som representant för AKAVA-OS rf
- jurist Heikki Sipiläinen, Statens samorganisation VTY rf.

Dessutom har justitieministeriet lämnat ett skriftligt utlåtande till delegationen.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår en ny lag om statliga affärsverk. Genom denna lag skall den gällande lagen om statens affärsverk från 1987 upphävas. I den nya lagen skall erfarenheterna av affärsverksmodellen och eventuella ändrings- och utvecklingsbehov vägas in.

Regeringen vill göra bestämmelserna om styrningen av statliga affärsverk tydligare. I riksdagen styrandeuppgifter föreslås inga väsentliga

förändringar. Men riksdagen skall inte längre fatta beslut om de viktigaste investeringsobjekten. Statsrådets allmänna sammanträde skall behandla bara vitt gående och principiellt viktiga frågor och övriga ärenden som är av sådan betydelse att de kräver handläggning vid allmänt sammanträde. I övrigt skall den formbundna styrningen av affärsverken och ägarstyrningen koncentreras till det behöriga ministeriet. Vida-

re föreslås befogenheten att fatta beslut om servicemålen och övriga verksamhetsmål samt om resultatmål och målen för intäktsföringen av vinster samt valet av revisorer för affärsverket bli överförda från statsrådet till det behöriga ministeriet.

I relationerna mellan affärsverket och det ministerium som styr affärsverket samt andra myndigheter som behöver affärsverkets tjänster sker en övergång till en beställar-utförar-modell. För den händelse att det för affärsverket har uppställts företagsekonomiskt olönsamma mål för tjänsterna och den övriga verksamheten och beställar-utförar-modellen inte kan följas kunde ett särskilt anslag för finansieringen av uppgifter tas in i statsbudgeten.

Kompetens-, kontroll- och ansvarsförhållandena mellan affärsverkens verkställande ledning, styrelse och verkställande direktör föreslås bli utvecklade i enlighet med principerna i aktiebolagslagen. Affärsverkens lagfästa organisation skall omfatta styrelsen och verkställande direktören. Verkställande direktören skall inte längre ha anställning hos affärsverket. Verkställande direktörens uppsägningsskydd skall grunda sig på ett ledaravtal. I övrigt skall personalen i ett affärsverk vara anställd i arbetsförhållande. Om ett affärsverk enligt lagen om affärsverket har offentliga förvaltningsuppgifter, bör de som har hand om förvaltningsuppgifterna vara tjänstemän.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2003.

UTSKOTTETS STÄLLNINGSTAGANDEN

Allmän motivering

Av de orsaker som framgår av propositionens motivering och med stöd av erhållen utredning finner utskottet propositionen behövlig och angelägen. Utskottet tillstyrker lagförslaget, men med följande anmärkningar och ändringsförslag.

Finansutskottet noterar att propositionen nästan uteslutande bygger på beredning i finansministeriet. En bredare beredning kunde ha fört fram synpunkter som hade varit nyttiga med tanke på lagens innehåll. Också ur denna synvinkel är det enligt utskottets mening motiverat att i de verkspecifika lagarna i förekommande fall kunna avvika från riktlinjerna i den allmänna lagen. Utskottet återkommer till de behov som särskilt bör beaktas när lagar om enskilda affärsverk stiftas.

Den föreliggande lagen är till sin natur en ramlag, vilket betyder att de viktigaste bestämmelserna med tanke på affärsverksmodellen så långt som möjligt har tagits in i den. Utskottet uppmärksammar att ett flertal detaljer enbart vilar på motiveringen. Det är nödvändigt att precisera detaljerna i lagtexten i de verkspecifika lagarna. I detta sammanhang är det enligt utskottets mening skäl att beakta att affärsverken representerar olika branscher, att de är verksamma

i högst olika miljöer och att konkurrenssituationen i hög grad varierar från bransch till bransch. Dessa skillnader bör gå att beakta i lagarna om enskilda affärsverk.

Revideringen av lagen har motiverats av den nya grundlagen. Samtidigt har meningen varit att ta hänsyn till utvecklingen till exempel i budgetlagstiftningen, aktiebolagslagstiftningen, bokföringslagstiftningen och revisionslagstiftningen. Också statens affärsverk har genomlevt och ställts inför omvärldsförändringar.

Statliga affärsverk är för tillfället Luftfartsverket, Forststyrelsen, Senastfastigheter och Vägverket. Av propositionen framgår att dessa verk har över 8 000 anställda och att deras samlade omsättning uppgår till omkring 1 380 miljoner euro.

Vidare konstaterar regeringen att ombildningen om affärsverk i praktiken ofta har blivit en mellanetapp vid övergången till bolagsform. Utskottet ser det som viktigt att lagen om statens affärsverk som nu skall revideras möjliggör att affärsverken i framtiden kan bli en allt mera bestående verksamhetsform och att lagen kan tjäna som grund också för att inrätta nya affärsverk. Affärsverksmodellen ger en fast ram inte minst

för sådan statlig affärsverksamhet som bör styras av samhällspolitiska eller andra orsaker.

Detaljmotivering

Affärsverkskoncern (3 §)

För att en heltäckande koncerngranskning skall vara möjlig till exempel i samband med bokslutet föreslås alla faktiska dotterbolag och deras underkoncerner utgöra delar av en affärsverkskoncern.

I bolagiseringen av affärsverkens verksamhet föreslås också ändringar. Enligt den gällande bestämmelsen är det statsrådet som har befogenhet att grunda dotterbolag som överskrider en schematiskt fastlagd gräns för aktiekapitalet. Enligt det föreslagna systemet behövs tillstånd av statsrådet för att grunda ett dotterbolag, om värdet av aktierna i dotterbolaget är betydande eller om bolagsförhållandet mellan affärsverket och dotterföretaget annars bör betraktas som betydande. Affärsverkets styrelse och verkställande direktör skall svara för att bolagiseringsfrågorna underställs det styrande ministeriet.

I propositionens motivering framhålls att det styrande ministeriet och affärsverket bör behandla affärsverkets dotterbolags policy i samband med ägarstyrningen. Ett affärsverks hjärnfunktioner eller andra funktioner som lämpligen bör omfattas av riksdagens och andra myndigheters styrning får bolagiseras. Enligt finansutskottets mening är denna utgångspunkt helt riktig. Det framhöll redan i sitt betänkande om den särskilda berättelsen från statens revisionsverk angående resultat- och ägarstyrningen av statens affärsverk (FiUB 9/2002 rd) att en förutsättning för aktiebolagsformen alltid skall vara att målen och uppgifterna bättre kan omsättas i praktiken i ett aktiebolag. Utskottet menade att tillstånd för att grunda ett dotterbolag inte skall medges, om det anses att samhällelig styrning behövs och verksamheten lämpligen kan drivas i ett affärsverk.

Som det påpekas i motiveringen påverkar det verksamhetsområde som definierats i lagen om respektive affärsverk i väsentlig grad dotterbolagspolicyn i affärsverken. Därmed kommer

statsrådet inte längre genom beslut på förhand schematiskt att försöka definiera hur betydande dotterföretagen är.

En del sakkunniga har i sina utlåtanden anför att 3 § lämnar det i någon mån oklart vilka verksamhetsmöjligheter affärsverken har utomlands. Verksamhet som riktar sig utomlands är möjlig bara i aktiebolagsform och med tillstånd av statsrådet. Vägverket framhåller att det har ett långvarigt samarbete med vägverket i Sverige och att dess konsultering redan nu sänder expertis till Finlands närområden. Likaså bedriver Forststyrelsen genom sitt resultatområde Vilda Norden en viss affärsverksamhet i Sverige, Ryssland och Estland.

Utifrån erhållen utredning konstaterar finansutskottet att motiveringen inte går in för att förbjuda traditionellt samarbete inom kalottområdet och inte annat närområdessamarbete heller. Däremot anses det inte rationellt att ett affärsverk genom sina egna beslut gör investeringar i utlandet eller att det bedriver verksamhet som affärsverk i en annan miljö långt från sin egentliga verksamhet. I princip bör affärsverken ha Finland som sitt verksamhetsområde. Enligt finansutskottets mening är det viktigt att verksamhet som är förknippad med betydande affärsrisker bara bör vara möjlig i aktiebolagsform och att statsrådet alltid skall fatta beslut om sådan verksamhet.

Affärsverkslån, borgen, andra säkerheter och bidrag (5 § och 3 § 3 mom.)

I 5 § 1 mom. föreslås behövliga bestämmelser om affärsverksupplåning. Riksdagen skall behandla affärsverkens upplåning årligen i samband med statsbudgeten. Maximibeloppen på långfristiga och kortfristiga lån skall anges i budgeten. Lån som beviljas ur statsbudgeten föreslås utgå i den allmänna lagen. Därmed vore affärsverken jämställda med konkurrenterna som tar upp lån på den finansiella marknaden.

Ändamålen med affärsverkens lån skall anges genom förordning av statsrådet. I enlighet med god affärssed skall långfristigt lån kunna användas för att finansiera investeringar och andra utgifter med lång verkningstid. Kortfristiga

lån skall i första hand kunna användas bara för att säkerställa likviditeten.

För lån som tagits upp och borgen som ställts av ett affärsverk skall avgift tas ut av affärsverket. En del affärsverk har påpekat att det inte är motiverat att ta ut en sådan borgensavgift. Den är inte heller motiverad av konkurrensneutralitetshänsyn, för priset på de pengar som affärsverken tar upp bestäms i princip fritt på marknaden. Den föreslagna borgensavgiften har också ansetts vara rätt hög. Den har konstaterats vara ett stelbent sätt att reagera på förändringar på den finansiella marknaden.

Utskottet noterar att lagen om statens långivning samt statsborgen och statsgaranti kommer att iakttas beträffande den föreslagna borgensavgiften. Enligt lagen kan det av särskilda skäl bestämmas att avgiften inte fastställs. Här är det närmast fråga om situationer där räntan inte har konkurrenssnedvridande effekter. Enligt erhållen utredning avser finansministeriet att fortsatt följa upp och analysera affärsverkens lånevillkor och att faställa borgensavgiftens storlek mot bakgrund av detta.

Finansiering av företagsekonomiskt olönsamma uppgifter (7 §)

I 7 § föreslås en bestämmelse om att det i statsbudgeten kan tas in ett anslag för finansiering av företagsekonomiskt olönsamma uppgifter som föreskrivits för affärsverken. En sådan bestämmelse ingår också i den nuvarande allmänna lagen. Enligt den kan i statsförslaget tas upp anslag för den ersättning som beviljas affärsverk för viss uppgift samt för att målen för servicen och den övriga verksamheten skall kunna uppnås. Anslaget skall inte längre kallas ersättning. Om affärsverket har offentliga förvaltningsuppgifter skall ett särskilt anslagsmoment tas in i budgeten för finansiering av den. I momentförklaringen skall de preliminära resultatmålen anges för denna verksamhet, precis som för all annan administrativ verksamhet.

I propositionens motivering konstateras att resultatet av en affärssekonomisk verksamhet i framtiden inte längre kan användas för att täcka kostnaderna för en olönsam uppgift som före-

skrivits för affärsverket. Detta förbud mot kors-subsventionering har inte tagits in i själva lagtexten.

Finansutskottet påpekar att alla affärsverk i detta nu inte har sådana affärssekonomiskt olönsamma uppgifter som avses i lagförslaget. Däremot har de vid sidan av sin affärsverksamhet samhällseliga serviceuppgifter och myndighetsuppgifter som det föreskrivs om i lagarna om affärsverken. Dessa samhällseliga serviceuppgifter sköts och finansieras inte helt med budgetmedel, utan de finansiella medlen för affärsverksamheten används för de samhällseliga uppgifterna. I många affärsverk har denna modell fungerat mycket väl och garanterat adekvata resurser för de samhällseliga serviceuppgifterna på sikt oberoende av tillfälliga konjunkturer.

Enligt motiveringen bör alla offentliga förvaltningsuppgifter direkt underställas ministeriets styrning. Dessa uppgifter bör prissättas enligt lagen om grunderna för avgifter till staten och underskottet bör finansieras via statsbudgeten, där de behandlas som all annan verksamhet som faller inom statsbudgeten. Enligt finansutskottet är det viktigt att dessa motiveringar inte begränsar möjligheten att i lagarna om enskilda affärsverk ta in bestämmelser som avviker från principerna i den allmänna lagen, om de anses lämpliga. Därmed kunde till exempel Luftfartsverket också i framtiden använda inkomster av lönsamma flygfält för att täcka kostnaderna av underhåll av förlustbringande flygfält.

Om man i beredningen av de verkspecifika lagarna i alla fall stannar för att slopa kors-subsventionering med åberopande av insyn i affärsverksamheten och liknande, ställer detta större krav på beredningen av statsbudgeten. I så fall måste budgetlösningarna beredas så att en adekvat finansiering säkerställs för samhällseliga serviceuppgifter utan att t.ex. kundernas avgifter ökar på grund av detta.

I samband med en utvärdering av lagarna om affärsverken avser regeringen att kartlägga affärsverkens offentliga förvaltningsuppgifter och deras lämplighet. Ministeriet styr de offentliga förvaltningsuppgifterna, det hör inte till vare sig

affärsverkens styrelse eller verkställande dirke-
tör.

Styrningen av affärsverken (8 §)

Finansutskottet har tagit ställning till affärsver-
kens resultat- och ägarstyrning i ovannämnda
betänkande FiUB 9/2002 rd. Utskottet under-
stryker också i detta sammanhang att ägarstyr-
ningen skall kunna förväntas uppfylla kraven på
framför allt konsekvens, långsiktighet och klar-
het. Målen för service och övrig verksamhet bör
formuleras så att de hänför sig till faktorer som
är verkligt centrala för affärsverken. Målen bör
ställas av ägaren, vara genuina och konkreta och
de bör effektivt kunna följas upp.

Hittills har ministerierna tillämpat olika slag
av styrningsförfaranden som regeringen på goda
grunder fäst uppmärksamhet vid. Ökad insyn i
verksamheten och bättre rapportering är tillråd-
liga också i detta avseende. Likaså är det viktigt
att nyckeltal i så stor utsträckning som möjligt
definieras enligt enhandla principer. Detta un-
derlättar också efterhandsrapporteringen till
riksdagen om affärsverkens verksamhet.

Utskottet förordar de viktigaste förslagen om
utveckling av styrningen. En effektiv ägarstyr-
ning tar också hänsyn till samhällets särintres-
sen. Det är motiverat att koncentrera den lagfäs-
ta formbundna styrningen av affärsverken och
ägarstyrningen till det behöriga ministeriet.

Också förslaget om att riksdagen inte längre
skall godkänna affärsverkens viktigaste investe-
ringsobjekt kan anses motiverat. Det är svårt att
ange investeringar i detalj 1—2 år i förväg. Med
tanke på konkurrenssituationen har det inte hel-
ler varit vare sig ändamålsenligt eller förnuftigt
att lägga fram dem i statsbudgeten.

Utskottet hänvisar till sina tidigare ställnings-
taganden (t.ex. FiUB 9/2002 rd och FiUB
25/2002 rd) och understryker betydelsen av att
riksdagen får information om hur affärsverkens
servicemål och andra mål för verksamheten ut-
faller. Rapporteringen till riksdagen och riksdag-
ens styrning av servicenivån skulle i sin tur för-
bättras om riksdagen hade tillgången till resulta-
ten av affärsverkens revision. Också enligt den
föreliggande lagen skall utomstående revisorer

ha hand om revisionen, men de har inte en sådan
rapporteringsskyldighet. Till exempel statens re-
visionverk kan enligt lagen om revisionverket
bara göra verksamhetsinspektioner i affärsver-
ken. Dessutom övervakar statsrevisorerna af-
färsverkens verksamhet.

Beslut om intäktsföringsmål (8 § 2 mom.)

Enligt den föreslagna lagen skall statsrådet fatta
beslut om affärsverkets intäktsföringsmål. Det
behöriga ministeriet ställer resultatmålen och in-
täktsföringsmålen. Grunden för intäktsföringen
av vinsten skall fortfarande vara grundkapitalet,
som är det kapital som på ett bestående sätt pla-
ceras i affärsverket. Riksdagen beslutar om änd-
ringar i affärsverkets grundkapital.

Statens revisionsverk föreslog i sin särskilda
berättelse ovan att kravet på intäktsföring av
vinsten skall anges mycket mekaniskt för affärs-
verken utifrån grundkapitalet. Finansutskottet
konstaterade i det sammanhanget att detta inte
beaktar kapitalstrukturen som kan kopplas ihop
med mycket olika krav beroende på affärsverk
och bransch.

Lagförslaget utgår från att det styrande minis-
teriet ger akt på utvecklingen i affärsverkets ka-
pitalstruktur och drar lämpliga slutsatser av det-
ta. Intäktsföringen av vinsten påverkas i högre
grad av affärsverkens bransch och konjunktur-
växlingarna i den eller affärsverkets framgång
överlag än av kapitalstrukturen. Därför menar
utskottet att det inte är möjligt att entydigt slå
fast de ekonomiska resultat- och intäktsförings-
målen. Men det vore enligt utskottet viktigt att få
klarare principer för intäktsföringen av vinsten.
Med tanke på en långsiktig verksamhet bör må-
len för intäktsföringen inte heller primärt ställas
upp från statsekonomiska utgångspunkter, anser
utskottet. Det upprepar sitt krav i samband med
behandlingen av berättelsen om statsverkets till-
stånd (FiUB 26/2002 rd) att resultatmålen och
målen för intäktsföringen av vinsten bör vara så
realistiska som möjligt. Till exempel Forststy-
relsen har under senare år varit tvungen att över-
väga till och med lånefinansiering för att klara
av intäktsföringsmålen, vilket utskottet senast

uppmärksammade i sitt betänkande FiUB 37/2001 rd om årets budget.

Personalens anställningsförhållande

Enligt den allmänna motiveringen är arbetsavtalsförhållande anställningsformen vid affärsverken. Om affärsverken enligt lagen om respektive affärsverk har offentliga förvaltningsuppgifter bör uppgifterna handhas av tjänstemän. I själva lagtexten nämns ingenting om personalens ställning.

Forststyrelsen har för tillfället 22 tjänster och Luftfartsverket 434 tjänster.

Enligt utredning till utskottet är anställningsförhållandets art i praktiken inget problem. I samband med beredningen av statstjänstemannalagen har det framhållits att tjänsteförhållande är det huvudsakliga anställningsförhållandet inom den förvaltning som omfattas av budgetekonomin. Statens affärsverk bör i regel använda arbetsavtalsförhållande som anställningsförhållande, eftersom affärsverken konkurrerar med företag som har arbetsavtalsförhållanden. Bara när affärsverken har offentliga förvaltningsuppgifter bör de som har hand om uppgifterna vara tjänstemän.

Utnämmande av verkställande direktören och dennes ställning (10 § 1 mom. 3 punkten och 11 §)

Enligt den föreslagna lagen är ett affärsverks verkställande direktör ett lagfäst organ i affärsverket på samma sätt som verkställande direktören i ett aktiebolag är det utifrån aktiebolagslagen. Verkställande direktören skall inte längre stå i anställningsförhållande till affärsverket. Därmed kan han inte stå i tjänst- eller arbetsavtalsförhållande till affärsverket.

Lagen avser att skapa större klarhet i affärsverkens tillsyns- och ansvarsrelationer. Styrelsen skall utöva tillsyn över verkställande direktören. Av detta följer att affärsverkets styrelse bör kunna påverka verkställande direktörens ställning. Därför är det styrelsen som utnämner och säger upp verkställande direktören.

Utskottet anser att de föreslagna ändringarna i utnämmande av verkställande direktören och dennes ställning är lämpliga.

Fastighetsegendom som överförs i eller från affärsverkets besittning (14 §)

Den gällande lagen om statens affärsverk utgår från att det bara med bemyndigande av riksdagen går att överföra egendom som omfattas av budgetekonomin utanför den i ett affärsverks besittning. Enligt föreslagna 14 § 3 mom. kan riksdagen bemyndiga statsrådet att föra över fastighetsförmögenhetsobjekt i affärsverkets besittning eller från affärsverkets besittning till statens budgetekonomi, om det gängse värdet uppgår till högst 10 miljoner euro.

Forststyrelsen anser i sitt sakkunnigutlåtande att det är skäl att bevara det nuvarande flexibla förfarandet, som går ut på att besittningen kan överföras genom beslut av ministerierna när fastighetsbesittningsenheterna preliminärt har förhandlat och avtalat om saken. Senat-fastigheter anser i sin tur att besittningen av fastighetsförmögenhet skall kunna överföras åtminstone mellan affärsverken genom deras egna beslut. Om förslaget går igenom anses det betyda att statsrådets allmänna sammanträde får lov att avgöra i högsta grad operativa frågor med liten betydelse.

Enligt erhållen utredning är den främsta orsaken till den föreslagna bestämmelsen verkställigheten av statens fastighetsstrategi. Vid överföring av besittningen är inte bara egendomens värde viktigt utan också på vilka villkor det sker. Därför bör ministerierna samla de frågor som gäller överföring av fastighetsförmögenhet och hunderställa dem statsrådet. Förslaget att dessa överföringar skall behandlas på statsrådsnivå är i princip helt motiverat.

Försäkring av ett affärsverks egendom

Regeringen föreslår att skadeskyddssystemet för affärsverken skall ändras så tillvida att affärsverken i framtiden skall ta upp sina försäkringar på marknaden. Enligt propositionens motivering kommer statens skadeskydd att slopas.

Finansutskottet påpekar att det i vissa branscher är fråga om mycket stora försäkringar. I Luftfartsverkets fall hänger skaderisken samman till exempel med flygsäkerhetstjänsterna. För tillfället är det mycket svårt, för att inte säga omöjligt att på den kommersiella markanden få ansvarsförsäkringar för säkerhetskontroller inom flygtrafiken. Utskottet menar därför att frågor kring skadeståndsansvaret måste kunna lösas på ett lämpligt och med tanke på branschen förnuftigt sätt i lagarna om enskilda affärsverk. Utgångspunkten bör vara att staten svarar för skador som överskrider ett försäkringstak enligt avtal med försäkringsbolaget och/eller affärsverkets egen riskhanteringsförmåga.

Ikraftträdelsebestämmelserna

Enligt propositionen skall den nya lagen träda i kraft den 1 januari 2003. Med stöd av övergångsbestämmelserna skall den tidigare lagen tillämpas på de affärsverk som inrättats enligt den tidigare lagen (Forststyrelsen, Senat-fastigheter och Vägverket) fram till den 31 december 2003, på Luftfartsverket dock fram till den 31 december 2004.

Riksdagen har godkänt regeringens proposition med förslag till lagstiftning om statlig fastighetsförmögenhet (RP 102/2002 rd). I propositionen föreslogs bland annat ändring av 24 § i den nuvarande affärsverkslagen och ett nytt 5 mom. i 23 §. De föreslagna ändringarna i den nuvarande affärsverkslagen svarar i sak mot 3 § 2 mom. och 10 § 2 mom. 10 punkten i den nya affärsverkslagen. Enligt vad utskottet har erfarit skall lagstiftningen om fastighetsförmögenhet träda i kraft den 1 januari 2003 och inte som enligt den ursprungliga tidsplanen först omkring tre månader efter det att lagen blivit antagen och stadfäst. Genom den nu aktuella lagen skall de nyligen ändrade bestämmelserna i affärsverkslagen upphävas från och med samma tidpunkt. Men enligt övergångsbestämmelserna skall de tidigare bestämmelserna (som ändrats i enlighet med propositionen om fastighetsförmögenhet)

tillämpas på de nuvarande affärsverken fram till den 31 december 2003.

Eftersom bestämmelserna kommer att ändras och upphävas från samma tidpunkt kan det enligt erhållen utredning ge upphov till tolkningsproblem. Finansutskottet föreslår att ikraftträdelsestidpunkten för den nya affärsverkslagen lämnas öppen. I övrigt skall ikraftträdelse och övergångsbestämmelserna godkännas i den föreslagna formen. Ändringen kommer inte att få några väsentliga verkningar, för propositionen omfattar en övergångsperiod på ett år. Enligt bedömning vore övergångsperioden en månad kortare än planerat. Bara borgensavgift enligt föreslagna 20 § 5 mom. skall kunna tas ut först när lagen är i kraft.

Behov av ändringar i bestämmelserna

Finansutskottet föreslår att lagförslaget korrigeras så att det i 10 § 2 mom. 9 punkten hänvisas till 8 § i stället för 7 §.

Förslag till beslut

Med stöd av det ovan anförda föreslår finansutskottet

att lagförslaget godkänns utan ändringar, men 10 § 2 mom. 9 punkten och 19 § 1 mom. med följande ändringar:

10 §

Styrelsens uppgifter

(1 mom. som i RP)

Styrelsen skall särskilt

(1—8 punkten som i RP)

9) inom ramen för de beslut som riksdagen och ministeriet fattar med stöd av 8 § besluta om införande och tillämpning av ett i personalfondslagen (814/1989) avsett vinstpremiesystem vid affärsverket,

(10 och 11 punkten som i RP)

(3 mom. som i RP)

19 §

(2 mom. som i RP)

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 2003.

Helsingfors den 22 november 2002

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Maria Kaisa Aula /cent
vordf. Kari Rajamäki /sd (delvis)
medl. Pirjo-Riitta Antvuori /saml
Reijo Laitinen /sd
Markku Laukkanen /cent
Hanna Markkula-Kivisilta /saml
Tuija Nurmi /saml (delvis)
Virpa Puisto /sd
Ola Rosendahl /sv
Matti Saarinen /sd
Sakari Smeds /kd

Irja Tulonen /saml
Marja-Liisa Tykkyläinen /sd
Kari Uotila /vänst
Jukka Vihriälä /cent
ers. Ulla Anttila /gröna (delvis)
Liisa Hyssälä /cent (delvis)
Kari Kantalainen /saml (delvis)
Riitta Korhonen /saml
Mikko Kuoppa /vänst
Hannes Manninen /cent
Anu Vehviläinen /cent (delvis).

Sekreterare i delegationen var

utskottsråd Alpo Rivinoja.